

PEC 1: Conceptes econòmics bàsics

- A) Llegeix dels apunts : “Manual per ser un bon ministre d’economia”:
- Tema 1: Conceptes econòmics bàsics.
 - Tema 2: Especialització, intercanvi i diner.
- B) Treballa els casos 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 associats als Temes 1 i 2.
- C) Llegeix del document “Lectures d’economia. PEC1” els articles:
- SEPE vs. EPA (art.1).
 - Hay vida más allá de la jornada completa (art. 2).
 - Por qué crece la población Activa (Carmen Alcaide) (art.3).
 - La importancia de los ERTES como instrumento amortiguador de la crisis (art.4).
 - Todo lo que siempre quiso saber sobre el IPC y nunca se atrevió a preguntar (art.5).
 - ¿Cuál es la inflación ideal? (art.6).
 - El dólar en Argentina: 6 tipos de cambio para detener la sangría. (art.9)
 - ¿Nos engañan los políticos cuando nos dan datos sobre la inflación? (art.10).
 - Un ejemplo de inflación de oferta: La inflación se disparó hasta el 6,5%, en diciembre 2021 (art.12)
 - La inflación en la zona Euro supera por primera vez el 9% (art.13)
 - La locura de las criptomonedas (art.14)
 - El Salvador se convierte en el primer país del mundo en adoptar el *bitcoin* como moneda legal (art.15)
 - ¿Algo a cambio de nada? La renta básica universal (art.16).

PROVA D'ESTUDI CONTINUAT 1 (PEC1)

EL LABERINT ECONÒMIC DE L'ARGENTINA I EL NOU MESSIES

L'Argentina, amb uns 46 milions d'habitants, és un dels 30 països amb més producció de bens i serveis, PIB (PPP), del món. El seu Deute Públic és, aproximadament, d'uns 400.000 milions de dòlars, un 86% del PIB; el que suposa uns 7.265 € euros per habitant.

Per donar alguna referencia, dir que Espanya, amb uns 48 milions d'habitants, es situa entre els 20 països amb més producció de bens i serveis, PIB (PPP), del món. El seu Deute Públic és, aproximadament, d'uns 1,7 bilions de dòlars, un 113% del PIB; que suposa uns 32.000 € euros per habitant .

En els últims 20 anys, llevat de l'excepció del període Macri (2015-2019), Argentina ha estat governada pel Kirchnerisme. (una corrent de pensament peronista-esquerrana). Però al desembre del 2023 s'ha produït un gir radical en el govern d'Argentina, amb la victòria, a les eleccions presidencials, de Javier Milei; un polític neolliberal, fervent defensor del lliure mercat.

Breu història recent de la República d'Argentina

EL [model neoliberal desenvolupat pel President Carlos Menem \(1989-1999\)](#), per fer front a hiperinflacions superiors al 2000% (1989: 3.079%, 1990: 2314%), es va centrar en l'aplicació del [“Consens de Washington”](#), que va consistir en una apertura econòmica radical, eliminant

moltes barreres al comerç internacional i liberalitzant l'economia; en una desregulació de sectors econòmics (electricitat, gas, telefonia, ferrocarrils, transport aeri,...); en una privatització d'empreses estatals; en una política d'estabilitat monetària a través del compromís de mantenir la convertibilitat en una paritat fixe: 1 pes argentí = 1 dòlar; reformes laborals afavorint la contractació i l'acomiadament de treballadors; en fomentar la inversió estrangera, etc. – va col·lapsar, a principis del segle XXI, amb la crisi del [corralito](#) de 2001-2002, que va provocar que Argentina experimentés índexs rècord de pobresa, i amb els estalvis dels argentins atrapats als bancs. Davant de l'esclat social produït pel *corralito*, el President Fernando de la Rúa va dimitir. A continuació, Argentina va [tenir cinc presidents en poc més d'una setmana](#), fins que el peronista Eduardo Duhalde va prendre les regnes. Aquest va a devaluar la moneda (la va baixar a un 40%, 1 peso =0,4\$), va ajustar l'economia i va repartir diners entre els més afectats.

Les eleccions presidencials de 2003 les va guanyar Néstor Kirchner, governador de la llunyana província patagònica de Santa Cruz. Aquest, en poc temps, es va allunyar de Duhalde i va construir un poder propi que va portar al fragmentat peronisme a alinear-se darrere d'ell.

L'èxit del Kirchnerisme

Kirchner va portar la bonança econòmica: Una moneda devaluada i molt competitiva, va coincidir amb un augment mundial de la demanda i del preu dels aliments; i Argentina, un dels grans productors mundials de cereals, va poder augmentar, significativament, les seves exportacions, cosa que va provocar que entressin moltes divises i que l'economia argentina creixés per sobre del 8%, entre el 2005 i el 2007, i amb una taxa d'inflació per sota del dos dígits. Amb l'impuls als judicis per crims de lesa humanitat, Kirchner es va convertir també en el referent de les organitzacions de drets humans. Molts joves educats en el neoliberalisme dels anys noranta van veure en la versió progressista del peronisme una raó per entrar en la política.

Amb el vent a favor, Kirchner va donar ajuts estatals als més desfavorits —la pobresa va passar del 50% al 30%—, va potenciar el consum intern i va aixecar una altra bandera, la del desendeutament. El gener de 2006, i gràcies a les divises aconseguides, el Govern va cancel·lar de forma anticipada gairebé 10.000 milions de deute amb el Fons Monetari Internacional. Després de quatre anys de presidència, Néstor Kirchner va triar la seva esposa com a successora. Cristina Kirchner va completar dos mandats consecutius (de 4 anys cadascun). En aquests anys es van aprovar les lleis de matrimoni igualitari i d'identitat de gènere, que van posar Argentina a la capdavant dels drets de les minories sexuals.

Desgast del Kirchnerisme

El 2015, després de dotze anys en el poder, el desgast del kirchnerisme era evident. La crisi del camp de 2009 —provocada per un augment d'impostos que va haver de ser retirat— el va posar en contra del motor econòmic del país sud-americà. Va superar el cop, però la desaceleració econòmica es va tornar a instal·lar des de llavors, així com la inflació -superior al 20%- i es va revertir la corba descendent de la pobresa.

La gran crítica que se li fa al kirchnerisme consisteix en que l'activació de plans socials amb subsidis generalitzats a la població necessitada, han fet d'Argentina un país on, fer trampes ha esdevingut una “pràctica normalitzada”, i on el clientelisme polític al partit kirchnerista es va convertir en una servitud; el dia a dia de moltes famílies depenia dels subsidis; en algunes províncies aquesta dependència arribava a, pràcticament, el 70% de la població; que vivia, de forma molt precària, dels plans socials; es diu que els sindicats van passar a jugar el paper de “matons” al servei del govern; el poder judicial també estava venut al servei del govern; la corrupció impregnava la vida dels argentins i fer-se polític era sinònim de fer-se ric. Tot això

finançat, en absència d'ingressos públics suficients, amb l'emissió de diners; provocant una hiperinflació del 100%. Arribant a l'absurd que, l'any 2023, el dòlar tingués més de 10 tipus de canvi diferents, en funció de les operacions que es vulguin fer.

A finals del 2023, el 45% de la població argentina vivia sota condicions de pobresa i els impostos eren massa alts. La pressió fiscal en les explotacions agrícoles arribava al 70%. Inclús el 30% de la gent que treballava es considerava pobre.

A finals del 2023 la decepció dels argentins amb el Govern era enorme. Entre les primàries de 2019 i les de 2023, el peronisme kirchnerista va perdre gairebé la meitat dels vots: va passar de 12,2 milions a 6,4 milions.

A les darreries de l'any 2023 la situació a Argentina estava molt calenta: Amb una inflació que superava el 113% interanual, un 40% de pobres, dèficit fiscal i comercial i les reserves del Banc Central en vermell. Un nou candidat polític s'havia convertit amb el protagonista. El transvasament de vots a les barriades pobres des del kirchnerisme cap al neoliberal Javier Milei van ser sorprenents. Si fa 20 anys la sortida va ser per l'esquerra, en aquells moments el país buscava la porta de la dreta.

En aquells moments, a les dues màximes figures opositores d'Argentina les unia un objectiu comú: acabar amb el kirchnerisme. Les diferències entre l'ultradretà Javier Milei i la conservadora Patricia Bullrich -hereva del macrisme- varen desaparèixer a l'hora de criticar el moviment polític que havia dominat la vida política d'Argentina durant les últimes dues dècades, però que estava en un moment de debilitat sense precedents. Una vegada finalitzades les eleccions presidencials, en segon volta, el 19 de novembre, d'octubre de 2023 *La Llibertat Avança*, de Javier Milei (55, 6% dels vots), i de l'aliança *Junts pel Canvi*, de Patricia Bullrich (23,8%) es varen posar d'acord per formar govern.

Pero, qui és Javier Milei?

Excel·lent coneixedor i divulgador de la teoria econòmica, amb bones relacions amb el trumpisme, el bolsonarisme i el partit espanyol d'ultradreta Vox. Polític, nou President de la República d'Argentina, famós pel seu no-pentinat, per les seves freqüents intervencions histriòniques en tertúlies televisives, i la rotunditat, i la radicalitat, de les seves propostes econòmiques, antisistema, per resoldre el laberint argentí. Fonamentalista del "lliure mercat"; llibertari, que s'autodefineix com un anarcolliberal.

La ira de Milei ha captivat a molts argentins i canalitzat la frustració d'una societat, farta de la classe política, davant la disfunció econòmica crònica del seu país. La inflació anual era del 116%, superior a la de qualsevol altra part del món, excepte Veneçuela, Zimbabwe i Líban. Els impostos aclaparadors -amb una pressió fiscal que suposava el 32% del PIB, el 2023- varen provocar que moltes empreses operessin fora dels llibres. Els controls de capitals feia gairebé impossible que els argentins compressin dòlars legalment (la moneda en la qual prefereixen estalviar). Això havia donat lloc a un gegantesc mercat negre de bitllets verds, (el dòlar-blue), el preu dels quals s'utilitzava com a indicador de l'estat de l'economia. A inicis de setembre, un dòlar en el mercat negre costava al voltant de \$700, el doble que feia un any. Fins a les eleccions primàries del mes d'agost, la cotització oficial era la meitat. L'endemà, el temor a un augment de la incertesa política va portar al Banc Central a devaluar el pes un 20% i pujar les taxes d'interès de referència 21 punts percentuals, fins al 118%. Aquesta devaluació, segurament, va provocar, entre altres coses, que el febrer del 2024 la inflació hagués superat el 200%.

Tot això va fer, cada vegada més, atractives les propostes de Milei, qui prometia un pla de mesures radicals, el “pla motoserra”, entre les que destacaven la dolarització de l'economia, retallar dràsticament la despesa, aixecar els controls de divises i preus i “eliminar” el Banc Central.

PROPOSTA ECONÒMICA DE MILEI

OBJECTIU: Eliminar el *Model de la Casta*. I qui és la *casta*?: Polítics-lladres, empresaris beneficiaris de negocis amb l'Estat, sindicalistes que traeixen als seus treballadors, professionals operadors venuts al poder (periodistes, analistes polítics, analistes econòmics, etc.)

Crítica de Milei al model de la casta

El *model de la casta* es basa en el principi de “on hi ha una necessitat social es crea un dret”. Però, diu Milei, resulta que les necessitats són infinites i els recursos són limitats. I aquestes necessitats infinites, convertides en drets, s'han de pagar. I com es paga tot això? Amb impostos?

El *model de la casta* defèn la *Justícia social*: Impostos: Treure diners als privilegiats per repartir als desfavorits. Però això és una aberració! Diu Milei: Robar a uns per donar a d'altres?. Això deriva en conseqüències perverses: canvi dels valors morals, es perd el sentit del sacrifici, de l'esforç, es castiga a l'emprenedor, es penalitza al creador de riquesa, es condemna als desfavorits a ser-ho per sempre (perquè si es posen a treballar, a tenir iniciatives professionals, perdran els ajuts socials)

El model de la justícia social frena la creació de riquesa, frena el creixement econòmic. Penalitza als emprenedors. És antinatural!. És pervers!, diu Milei. Segons ell, els creadors de riquesa haurien de ser considerats herois, doncs són benefactors socials.

Proposta de Milei: CANVI DE 180º: EL MODEL DE LA LLIBERTAT.

Eslògan: “Model basat en el respecte total, incondicional, a la vida, la llibertat i la propietat”.

Eixos del model de la llibertat:

- la propietat privada
- la no ingerència de l'Estat en la vida de les persones
- la cooperació social
- la lliure competència
- la divisió del treball
- només es pot tenir èxit econòmic si es fabriquen millors productes o més barats.

Implementació de la proposta

Milei parlava de 3 generacions de reformes. Plantejava un programa a 35/50 anys.

Reformes de primera generació

- Reforma de l'Estat: Reduir la despesa pública (G) i els impostos (T). Reducció de l'Administració pública a la seva mínima expressió; Tancar o privatitzar els empreses públiques.
- Eliminar, al màxim, les regulacions i la burocràcia.
- Reduir a 8 els ministeris: Economia, relacions exteriors, Infraestructures, capital humà (Salut, educació i treball), seguretat, Justícia, Interior i Defensa.

- Dràstica reducció de la despesa pública (G): Acabar amb les despeses de l'obra pública (una de les despeses més grans de l'Estat Argentí i per on desapareixen molts diners): implementació del [sistema de participación público-privada](#); eliminació de transferències discrecionals a les províncies; eliminació de subsidis econòmics.
- Flexibilització del mercat laboral i introducció del subsidi d'atur.
- Apertura unilateral al comerç internacional.
- Reforma monetària: eliminació del Banc Central; dolaritzar l'economia; establir encaixos bancaris del 100% pels dipòsits a la vista.

ESTRUCTURA DE LES PRINCIPALS DESPESES DEL PRESSUPOST DE L'ESTAT A L'Argentina, a l'època kirchnerista

- Seguretat Social 45,1% (Pensions)
- Obra pública 19%
- Energia 10% (subsidis als empreses energètiques)
- Educació i cultura 6,1%
- Promoció Social 4,8% (Plans socials i de subsidis a la població necessitada)
- Salut 4,6%
- Transport 4,5% (subsidis al transport)

Milei creu que en aquest context (una vegada fetes les reformes de primera generació) és generarà una situació d'alt creixement econòmic, i el mercat laboral legal passarà de 6 a 14 milions de persones (es calcula que hi ha 8 milions de persones que treballen en l'economia submergida).

Reformes de segona generació

- Reforma del sistema "previsional" (de pensions) sense vulnerar drets
- Reducció del nombre de treballadors de l'administració pública (incentivant la retirada voluntària)
- Acabar el model "d'esclavitud/dependència". Eliminació de forma progressiva dels plans socials, a mesura que els seus antics beneficiaris es vagin incorporant al mercat de treball.

Reformes de tercera generació

- Reforma al sistema de salut, amb l'accés a la salut privada i competitiva de lliure empresa.; Reforma del sistema educatiu, amb la posada en marxa d'uns Vouchers, per tal que els estudiants puguin escollir la Universitat on anar.
- Aplicació d'un sistema de seguretat no invasiu per a la població.
- Eliminar la [coparticipació en la recaptació d'impostos](#).

Notícia del diari EL PAÍS (Ja amb Javier Milei com a President argentí)

Las primeras 10 medidas económicas del Gobierno de Javier Milei para Argentina (EL PAÍS 14-12-2023)

Luis Caputo, ministro de Economía, devalúa la moneda un 50% y anuncia drásticos recortes en el gasto público

Devaluación de la moneda

El peso argentino perdió este martes el 50% de su valor frente al dólar. La cotización oficial, que fija el Banco Central y sirve principalmente para el comercio exterior, pasó de 400 a 800 pesos. La medida no supone liberar el mercado de cambios. El dólar oficial convivirá con una decena de cotizaciones paralelas, algunas legales, como la que utilizan las empresas que dolarizan sus activos en pesos a través de la Bolsa, y otras ilegales, como el llamado dólar blue, al que acuden los ahorristas privados.

“De esta manera, beneficiamos a los exportadores con un mejor precio y equiparamos la carga fiscal para todos los sectores, dejando de discriminar al sector agropecuario”, ha dicho el ministro.

Suspensión de la obra pública

El Estado Nacional no licitará nuevas obras públicas; además, se cancelarán las licitaciones aprobadas cuyo desarrollo aún no haya comenzado. “La realidad es que no hay plata para pagar más obra pública que, como todos los argentinos sabemos, muchas veces termina en los bolsillos de los políticos o de los empresarios de turno. La obra pública ha sido siempre uno de los focos de corrupción del Estado y con nosotros eso se termina. Las obras de infraestructura en Argentina serán realizadas por el sector privado, ya que el Estado no tiene plata ni financiamiento para llevarlas a cabo”, ha dicho el ministro de Economía.

Reducción a los subsidios de energía y transporte

Caputo anticipó un drástico recorte de los subsidios a la energía y el transporte. De acuerdo con el ministro, el Estado sostiene artificialmente los precios bajos en las tarifas de estos servicios a través de subsidios. “La política siempre lo ha hecho porque de esa forma engañan a la gente haciéndoles creer que les ponen plata en el bolsillo. Pero como todos los argentinos ya se habrán dado cuenta, estos subsidios no son gratis, sino que se pagan con inflación. Lo que te regalan en el precio del boleto te lo cobran con los aumentos en el supermercado. Y con la inflación son los pobres los que terminan financiando a los ricos”.

Reducción de la plantilla del Estado

Milei prometió en campaña que despediría a miles de empleados a los que considera “ñoquis”, como se le dice en Argentina a aquellos que cobran un salario, pero no trabajan. Por ahora, el recorte afectará solo a los que tengan menos de un año de contrato. Según el ministro Caputo, esta es una práctica habitual en política que consiste en incorporar a familiares y amigos antes de la finalización de un término de mandato.

Suspensión de la publicidad oficial

El Gobierno no publicitará durante un año en la prensa. “Durante 2023, entre la presidencia y los ministerios se gastaron 34.000 millones de pesos en pauta. No hay plata para gastos que no sean estrictamente necesarios, y mucho menos, para sostener con plata de los contribuyentes medios que se crean solo para alabar las virtudes de los gobiernos de turno”, ha dicho.

Reducción en el número de ministerios y secretarías

En la nueva estructura del Estado argentino, los ministerios pasaron de 18 a 9, y las secretarías de 106 a 54. “Esto va a redundar en una reducción de más del 50% de los cargos jerárquicos de la política, y del 34% de los cargos políticos totales del Estado Nacional”, ha señalado Caputo.

Transferencias a las provincias en Argentina

Caputo, además, anunció la reducción “al mínimo” de las transferencias que el Estado Nacional hace a las provincias, que en muchos casos dependen de los fondos del

Gobierno central para pagar salarios. Según el ministro, los recursos se han usado como moneda de cambio para intercambiar favores políticos.

Eliminación de los derechos de exportación

El ministro expresó que, una vez finalizada la emergencia, se avanzará en la eliminación del pago de todos los derechos de exportación, pues, según el funcionario, constituyen un gravamen perverso que entorpece el desarrollo de Argentina. Aunque habrá nuevas retenciones a las exportaciones.

Reemplazo del sistema SIRA

Caputo anunció el fin del sistema SIRA, por el cual el Estado decidía qué importadores tenían acceso, o no, a dólares para cancelar sus pagos en el exterior. Según el ministro, se reemplazará por un sistema estadístico y de información que no requerirá de la aprobación previa de licencias. “Se termina así la discrecionalidad y se garantiza la transparencia del proceso de aprobación de las importaciones. El que quiera importar, ahora podrá hacerlo, y punto”, ha dicho. “Este es el camino correcto. Si seguimos por el otro camino, inevitablemente, vamos a ir a un escenario de mucha mayor pobreza, mucha mayor inflación y mucho mayor sufrimiento”. Las importaciones tendrán un gravamen del 17,5%.

Fortalecimiento de la ayuda social

Caputo ha advertido de que las nuevas medidas supondrán meses muy duros, sobre todo para los más pobres. Para paliar en parte el impacto negativo, habrá una subida en los montos que el Estado reparte a través de programas como la Asignación Universal por Hijo (AUH) , la Tarjeta Alimentar, de la que dependen millones de familias.

En su campaña electoral Milei aseguró que el grueso del recorte iba a pagarlo la “casta política”; pero las medidas aprobadas estos días muestran que, por ahora, esto no es así. Se va disparar la inflación y, muy posiblemente, va a ver una dura respuesta de trabajadores y movimientos sindicales.

Balanç de la gestió econòmica del govern Milei, a Juny de 2024

1. Fites aconseguides per el Govern de Javier Milei

. **Equilibri fiscal** (superàvit financer del 0,2% al primer trimestre del 2024, cosa que no passava des de 2008) i, diuen, que control de la inflació (271% a juny 2024)

. **Aprovació per part de la població:** Malgrat les fortes retallades i l'empobriment de molta gent, Milei compta amb una imatge positiva (popularitat) del 58,7% dels ciutadans, que culpen als anteriors governs de la situació actual.

2. Però, per ara, les conseqüències Econòmiques son

- **Impacte en Sectors Vulnerables**
 - L'ajust econòmic afecta jubilats, empleats públics i treballadors informals.

- **Suspensió d'Obra Pública**
 - 4000 projectes suspesos i 100.000 llocs de treball perduts.
- **Recessió i Atur**
 - Recessió estimada en -6%.
 - 122.900 llocs de treball registrats perduts, 50% en el sector privat.
- **Augment de la Pobresa**
 - La pobresa arriba al 55,5%, afectant 25 milions de persones. Més de 3 milions de persones es troben en una situació de total indigència, sense accés a un habitatge adequat o suficient menjar. El carrer és la seva llar, i la incertesa és la seva companya constant.
- **La inflació segueix fòra de control (260% a juliol 2024)**
 - els preus dels béns i serveis s'han disparat. Això afecta tots els ciutadans, des dels més vulnerables fins a la classe mitjana.
- **La recaptació tributària va tenir una caiguda** interanual del 16% al març de 2024.
- **Deteriorament del Poder Adquisitiu**
 - Caiguda en les vendes minoristes i augment del cost dels serveis essencials en més del 300%.
 - 32,5% dels treballadors formals viuen en llars pobres.
 - La inflació galopant (260% a juliol 2024) ha erosionat els salaris i les pensions, deixant les famílies amb menys recursos per afrontar els desafiaments diaris.
- **Els indicadors de benestar social han empitjorat**
 - i la qualitat de vida, l'educació i la seguretat social estan en serios risc. Les capes més necessitades enfronten dificultats cada cop més grans.

Respon a les següents preguntes (sigues breu i concret)

Exercici 1.1 *Una de les primeres 10 mesures que va prendre el govern del president Javier Milei va ser devaluar un 50% el valor del peso respecte al dòlar. Per què creus que ha pres aquesta mesura? A qui beneficia? Quines conseqüències pot portar?*

Beneficia a l'exportació ja que si el valor del pes argentí es redueix en un 50% en relació amb el dolar els productes argentins son més barats per les persones que adquireixin aquests productes afavorint als sectors exportadors com l'agrícola. D'altra banda això pot afectar a les importacions del país ja que com el pes argentí s'ha devaluat necessites més quantitat de diners per adquirir els productes afectant al poder adquisitiu dels ciutadans.

Exercici 1.2 *Com classificaries, després d'haver llegit el text de la PEC1, el tipus d'inflació que ha patit Argentina al llarg del 2022? Justifica la teva resposta.*

El tipus d'inflació que va patir Argentina el 2022 va ser de demanda perquè el govern proporcionava massa subsidis a la població i per tant va emetre molts diners.

Exercici 1.3 Si els ciutadans d'Argentina, farts dels canvis en el seu sistema monetari -la relació peso/dòlar té, avui, 10 tipus de canvi, en funció de per què s'utilitzi- tornessin al bescanvi, creus que millorarien la seva situació econòmica? Raona la resposta:

Si Argentina tornés al bescanvi podria tenir diferents efectes en la economia. En primer lloc a curt termini es podria tenir un control de la inflació ja que sense moneda local s'evita que aquesta es devalui i per tant es podrien realitzar intercanvis directes de bens sense dependre de fluctuacions de canvi de la moneda. No obstant això no té massa sentit ja que a llarg termini el fet de realitzar bescanvis limita potencialment el creixement econòmic i no és sostenible.

Exercici 1.4 Si el president d'Argentina, Javier Milei, per tal d'evitar el col·lapse de la seva economia instaurés una renda bàsica universal (RBU) pels seus ciutadans, finançada a través de l'emissió de nous pesos per part del Banc Central d'Argentina, de 100.000 pesos/mes (1peso=0,0029 dòlar) quines creus que podrien ser les conseqüències sobre l'economia d'Argentina? Raona la resposta.

En cas que Javier Milei instaurés una renda bàsica universal això provocaria un augment de la demanda ja que en general si els ciutadans disposen de millors condicions i més diners poden invertir més en bens i serveis. D'altra banda, la oferta no experimentaria cap canvi i per tant la població que vivia de subsidis no tendria cap raó per anar a treballar. En conclusió aplicar RBU no seria una bona solució ja que tot el sector de persones que vivien dels subsidis no aportaran res a la producció de bens i serveis(oferta) i seguirán cobrant, d'aquesta manera la inflació seguirà augmentant.

Exercici 1.5 Si el ministre de Economia d'Argentina, Luis Caputo, et demanés consell per instaurar una "renda bàsica universal" pels seus ciutadans de forma poc conflictiva i efectiva que li proposaries?.

Jo proposaria una renda bàsica universal però variable amb un valor inicial de 100.000 pesos. Per tant, aquest valor inicial aniria augmentant o disminuint depenent de la població activa(persones majors de 16 anys amb les capacitats físiques i mentals per treballar, que tenen treball o están buscant). D'aquesta manera s'incentivaria a que gran part de la població treballés augmentant la oferta.

Exercici 1.6 Si diuen que el problema d'Argentina és que està patint una estagflació. Què significa això? Quina diferència hi ha amb una recessió, d'acord amb l'ortodòxia econòmica.

Combina els termes "estancament" i "inflació", és a dir, simultaneïtat d'inflació i taxa d'atur que porta a una crisi o inclús una recessió. Així doncs, la diferència radica que la recessió implica la disminució continua del PIB real durant almenys dos trimestres, això pot ser conseqüència de la estagflació però no vol implica directament inflació i taxa d'atur la vegada, pot venir per altres causes o per aquestes mateixes sense apareixer les dues al vegada obligatoriament.

Exercici 1.7 Si el ministre de Economia d'Argentina, Luis Caputo, et demanés consell sobre la proposta del candidat Javier Milei de "dolaritzar" l'economia Argentina (és a dir, eliminar el peso i utilitzar el dòlar com a moneda de curs legal a l'interior del seu territori), quin anàlisi li faries sobre les avantatges i desavantatges de fer-ho?

Alguns avantatges podrien ser: estabilització de l'economia i reducció de la inflació perquè limita la capacitat del govern d'imprimir diners, es reduiria la incertesa sobre el tipus de canvi i facilitaria les accions de inversors nacionals i internacionals, e redueixen els riscos associats amb les fluctuacions monetàries i la devaluació.

D'altra banda, alguns desavantatges podrien ser: pèrdua de control de les polítiques monetàries del país, Argentina no pot imprimir diners ni augmentar els tipus d'interés entre altres coses, l'economia del país dependria totalment de les decisions de la Reserva Federal dels Estats Units, on les seves polítiques monetàries no necessàriament s'alineen amb les d'Argentina. A més la transició a una economia dolaritzada implica costos significatius, canviar contractes, preus, salaris i estructures econòmiques existents.

Exercici 1.8 Raona sobre les avantatges i les desavantatges per l'economia Argentina de la possible acceptació del bitcoin com a moneda de curs legal. Raona la resposta

Alguns avantatges podrien ser: es tornaria un país atractiu per a posseïdors de bitcoins i els inversors impulsant el creixement de la tecnologia local. Al ser un sistema alternatiu al d'Argentina i la població presentar un baix nivell de confiança en el govern l'acceptació de la moneda per part de la població és probable.(descentralització). La inflació arrelada al pes argentí desapareixeria i facilitaria les transaccions internacionals.

Els desavantatges podrien ser: El Bitcoin és extremadament volàtil on pot experimentar canvis dramàtics en un curt període de temps la qual cosa la fa inestable. La implementació del Bitcoin com a moneda de curs legal és complexa i a part que gran part de la població no coneix suficientment les criptomonedes i portaria a confusions. Implicaria una pèrdua total de la política monetària per part del govern argentí sent vulnerables en situacions de crisi.

Exercici 1.9 S'estima que Argentina està patint una inflació del 200% anual. Quines son les conseqüències (d'una hiperinflació) -segons l'ortodòxia acadèmica- que això pot tenir sobre la població (cita 4)?

Algunes conseqüències podrien ser: la pèrdua de poder adquisitiu, ja que els preus pugen més ràpid que els salaris afectant sobretot a les persones amb preus fixos. Falta de productes ja que son comprats en massa per la por que els preus es disparin més. Augment de la incertesa i desconfiança de la moneda de manera que es fara ús d'altres monedes per protegir-se de la pèrdua de valor de la moneda local. A nivell comptable, les empreses poden creure que han obtingut beneficis quan realment es tot lo contrari.

Exercici 1.10 Es calcula que a Argentina la taxa d'atur per l'any 2023 va ser d'un 7,6%, tenint una "taxa activitat" d'un 48,3%. Si la seva "taxa d'activitat" augmentés fins el 60% què creus que passaria, molt probablement, a curt termini, amb la seva taxa d'atur? Augmentaria? Disminuiria? Raona la resposta.

Si la "taxa d'activitat" augmenta en un 60%, això vol dir que la població activa augmentarà també, les persones actives majors de 16 anys amb les capacitats físiques i mentals que treballen o que estan buscant treball. Tenint en compte que hi existeix una "taxa d'atur" del 7.6% a curt termini aquest augment de persones que busquen treball tampoc trobarien treball i per tant farien incrementar la taxa d'atur.

Exercici 1.11 Explica breument, i acadèmicament, com pot ser que en una economia hi hagin molts més diners que els que s'han emès físicament. Els bancs ens estafen?

Quan una persona diposita diners en un banc, aquest no necessita mantenir el 100% dels diners físicament. Només està obligat a conservar una fracció(per exemple el 10%) i els bancs el que fan es cedir préstecs amb la resta de diners a altres persones. Aquest cicle es conegut com a multiplicador monetari. Així doncs, la major part dels diners circulen a través de tarjetes de dèbit o crèdit, compets bancaris, transferències. En conclusió, els bancs no ens estafen ja que la creació de diners a través del crèdit és una pràctica reconeguda i regulada pels bancs centrals i és essencial per al funcionament de l'economia moderna.

Exercici 1.12 Què en penses sobre l'opinió de que una de les causes de que l'atur a Espanya sigui tant gran és la arribada de tants immigrants amb pasteres? (raona la resposta)

Aquesta opinió no te gaire sentit ni té una base gaire solida(tenen un impacte molt limitat). Dic això perquè en general l'arribada d'immigrants pot contribuir a una economia més dinàmica ja que els immigrants sovint cobreixen feines que no son desitjades pels treballadors locals, sectors com l'agricultura,la construcció de manera que no competeixen directament amb els treballadors locals si no que completen el mercat. Per tant els immigrants no són una causa significativa de l'atur, sinó que responen a necessitats del mercat(Els problemes d'atur tenen a veure amb estructures econòmiques i laborals internes).

Exercici 1.13 Sembla que en els darrers anys hi hagut una **explosió de la desigualtat** a Argentina. Ha empitjorat, el que anomenem, la distribució equitativa de la renda. Explica dues maneres de mesurar si això ha estat així, o no.

Podriem aplicar les següents mesures per estudiar la distribució equitativa de la renda:

Curva de Lorenz(representació visual), on l'eix d'abscisses representa la població organitzada d'esquerra a dreta de la renda més baixa a la més alta i l'eix d'ordenades representen les rentes. La línia diagonal implica una equitat absoluta. Per tant, caldria veure la Curva de Lorenz d'Argentina per veure si s'aproxima(existeix equitat) o s'allunya(explosió de desigualtat).

Coefficient de Gini(representació numérica) es basa en la Curva de Lorenz, on de la mateixa manera existeix una diagonal que representa la equitat distributiva on el coeficient de Gini es igual a 0, i en cas contrari s'apropa al valor 1. L'eix d'abscisses és la població en percentatges i l'eix d'ordenades seria els ingressos.

Exercici 1.14 L'explicació que dona l'economia al fet que la funció d'oferta a curt termini tingui pendent positiva és que a, curt termini, els costos marginals son creixents. A què es degut que, a curt termini, els costos marginals siguin creixents.

El cost marginal és el cost de produir una unitat més d'un producte. Per tant, cada vegada que produïm més unitats els costos marginals també aniran pujant perquè necessitem de més recursos, és a dir que els factors de producció no són homogenis. D'aquesta manera els costos marginals són creixents en curt termini per compensar la utilització d'aquests recursos.

Exercici 1.15 Defineix "cost d'oportunitat" breument, i explica el per què aquest és creixent.

El "cost d'oportunitat" és el valor que li donés a la millor alternativa que tens al que estàs fent en un moment concret. Al augmentar la demanda d'un producte (des del punt de vista del que proporciona uns bens o serveis) el preu d'aquest producte pujarà també (pendent positiva) perquè s'haurà d'invertir més diners en aquest producte i per tant les persones implicades renunciaran a certes coses que li proporcionen satisfacció per poder produir més, i això només és possible si està acompanyat d'un augment del salari.

Exercici 1.16 Un dels compromisos de Javier Milei en el seu programa econòmic és, una vegada dolaritzada l'economia Argentina i eliminat el seu Banc Central, augmentar l'encaix bancari/coeficient de caixa al 100%. En quant afectarà això a la capacitat dels bancs en crear diners?

Si s'efectués aquest canvi afectaria totalment a la capacitat dels bancs en crear diners, ja que no tindria lloc el efecte multiplicador de diners. Així doncs els bancs haurien de conservar 100% dels diners ingressats per part dels ciutadans en líquid i no es podrà utilitzar aquests diners per generar encara més. No aporta al funcionament de l'economia moderna.

Exercici 1.17 Paul Krugman redueix els objectius de política econòmica a 3. Quins son aquests?

Productivitat, distribució equitativa de la renda i plena ocupació.

Exercici 1.18 En la ciència econòmica, predir, a més d'agosarat, és molt arriscat. Però si haguessis de "mullar-te" respecte al futur incert que ens espera, quines eines econòmiques utilitzaries. Posa un exemple

Per poder intentar predir el futur podríem utilitzar diferents indicadors del anys anteriors per d'alguna manera veure com ha anat progressant un país, com per exemple: el PIB, la taxa d'atur, la inflació, utilitzar eines com la corba de Lorenz per observar si existeix una distribució equitativa de la renda.